

Herma Vogel & Gitte Spee

Een ark vol verhalen

de Bijbel verteld aan kleuters

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

Kijk ook op
www.ploegsma.nl
www.kinderboeken.nl
www.gittespee.nl

Voor Niels, om naar te luisteren

Vijfde druk 2021
ISBN 978 90 216 8251 8 / NUR 224
© Tekst: Herma Vogel, Amsterdam 2000
© Illustraties: Gitte Spee, Amsterdam 2000
Vormgeving: steef liefding
© Deze uitgave: Uitgeverij Ploegsma, Amsterdam 2000
Alle rechten voorbehouden.

Inhoud

Het oude boek

Toen het nog donker was	8
Ongehoorzaam	12
Het regende en regende	16
De toren van Babel	20
Het vervelende jongetje	23
Pesten	24
In de stad van de farao	28
In de gevangenis	30
Dromen	32
Benjamin	36
Mozes in het biezen mandje	40
Mozes wordt kwaad	44
Ze mochten niet weg	47
Het pad door de zee	50
Eten uit de hemel	52
David en Goliath	54
De wijze koning Salomo	59
Daniël in de leeuwenkuil	61
Jona en de walvis	64
De stad wordt gered	68
God belooft iets moois	71

Het nieuwe boek

De lange reis	74
De geboorte van Jezus	78
De engelen	82
De herders	86
De reis van de koningen	88
Op bezoek bij koning Herodes	92
Driekoningen	95
Jezus in de tempel	98
Johannes de Doper	103
De eerste leerlingen	106
De bruiloft van Kana	110
Een paar broden	113
Het dochtertje van Jäirus	116
Het schaap en de kinderen	118
De verloren zoon	121
Palmpasen	126
Verraden	128
Ik ken hem niet	131
Goede Vrijdag	134
Pasen	136
Hemelvaart	138
Pinksteren	140

Het oude boek

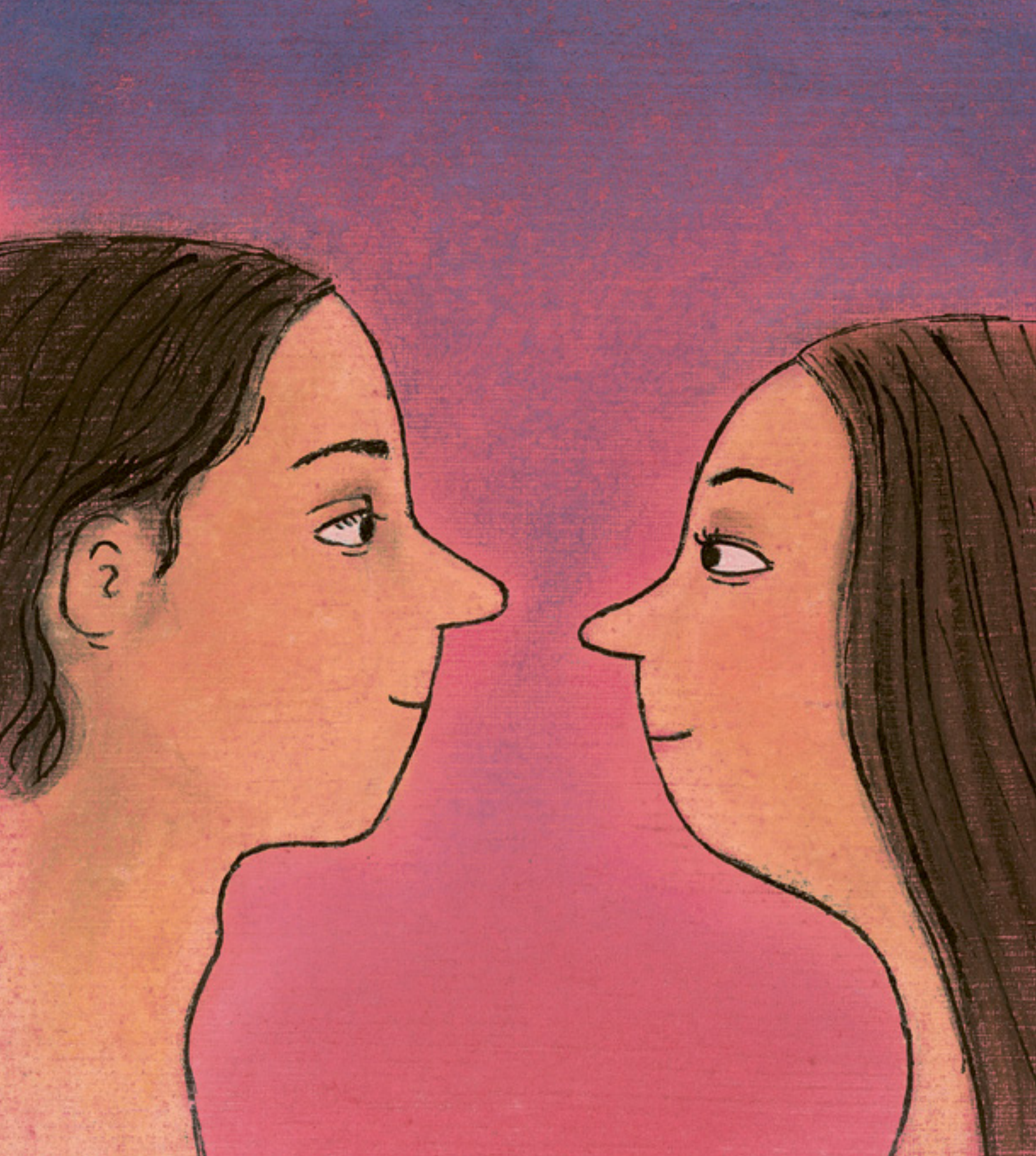

Toen het nog donker was

Heel lang geleden was het erg saai op de aarde.
Er woonde niemand en het was helemaal donker.
Er was geen zon en er was geen maan.
Er waren geen bomen en bloemen.
Er waren geen vogels en vissen.
Er waren geen dieren, en er waren geen mensen.
Opeens was er licht.
Er was een zon en een maan.
Er was zee, zand en aarde.
De vogels zongen en de bijen zoemden.
In de zee sprongen dolfijnen en spartelden vissen.
Leeuwen en tijgers brulden in het bos.
Honden blaften en poezen miauwden.
En er liepen twee mensen rond.
Ze heetten Adam en Eva.
God had deze hele wereld gemaakt.
En hij vond dat het goed geworden was.

Adam en Eva leefden in die mooie wereld.
Ze woonden in het paradijs.
Ze hoefden geen kleren aan
omdat het er altijd warm was.
Hun huis was gemaakt van takken en bladeren.
En hun bed was van zachte varens.
Ze speelden met de beren,
want die deden nooit lelijk.
Ze hoefden niet te werken
omdat er voldoende te eten was.
Ze mochten van God net zoveel kersen,
aardbeien en bananen eten als ze maar wilden.
Maar aan één boom hingen vruchten
die ze niet mochten eten.
Als ze daarvan aten,
dan gingen ze slechte dingen doen.

Ongehoorzaam

Nu woonde er in die boom een slechte slang.
Hij wilde dat Adam en Eva van die vruchten gingen eten.
Want dan zouden ze net zo slecht worden als hij.
'Neem toch zo'n lekkere vrucht,' zei de slang.
'Je hebt nog nooit zoiets lekkers geproefd.
Je wordt er niet slecht van,
maar juist groot en sterk.
Misschien word je wel sterker dan God.'
Dat wilde Eva best proberen.
De vrucht smaakte heerlijk.
Toen gaf ze Adam ook een hapje...
Opeens werd het donker en koud.
Ze hoorden God roepen:
'Waar zijn jullie, Adam en Eva?'
Ze durfden geen antwoord te geven.
Omdat ze wisten dat ze iets gedaan hadden wat niet mocht.
'Jullie zijn ongehoorzaam geweest,' zei God.
Adam zei: 'Het is Eva's schuld,
want die zei dat ik het moest eten.'
Eva zei: 'Het is de schuld van de slang,
want die zei dat ik het moest eten.'
Maar God vond dat het hun eigen schuld was.
'Nu moeten jullie weg uit het paradijs,' zei hij.

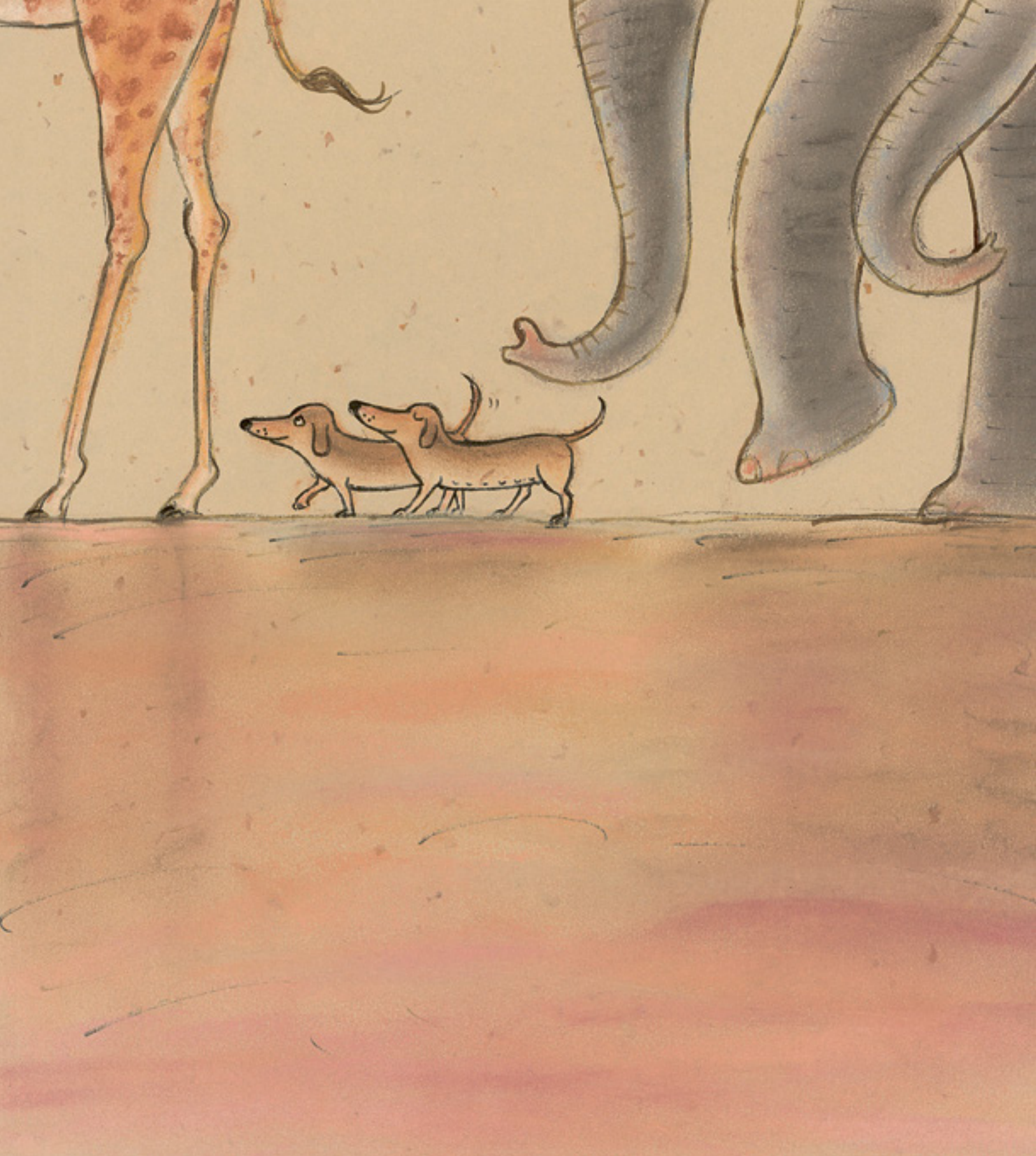

Buiten het paradijs was het koud.
Adam en Eva moesten daarom een huis bouwen,
en kleren maken van dierenvellen.
Ze hadden bijna niets te eten.
Daarom stopten ze zaadjes in de grond,
waaruit sla en boontjes konden groeien.
Adam en Eva kregen ook kinderen.
En die kinderen werden groot
en kregen ook weer kinderen.
Langzamerhand kwam de hele wereld vol mensen.

Het regende en regende

De mensen dachten niet meer aan God.
Ze waren vergeten dat God de zon en de regen,
de dieren, bloemen en planten had gemaakt.
Dat hij ervoor zorgde dat ze lekkere broodjes kregen,
appels om te eten en melk om te drinken.
God was erg bedroefd dat iedereen hem was vergeten.
Maar er was één man die wél aan God dacht.
En die man heette Noach.
'Noach, je moet een heel groot schip voor me bouwen,'
zei God tegen hem.
16 'Hoe groot, God?' vroeg Noach.
'Het grootste dat je maken kan,' zei God.
Noach zaagde, timmerde en schaafde.
En zijn zoons hielpen hem daarbij.
Toen het schip helemaal klaar was, gebeurde er iets vreemds.
Uit de bergen kwamen een leeuw en een leeuwin
en die stapten in het schip.
'Hé, dat kan niet,' zei Noach.
En hij probeerde ze eruit te jagen.
Maar er kwam een tijger en een tijgerin,
een kater en een poes, een koe en een stier,
twee giraffen, twee hondjes, twee olifanten.
En die liepen allemaal het schip binnen.
Daarna kwamen er vogels en vlinders.
Noach wist niet wat hij zag.

Toen zei God dat Noach ook in het schip moest gaan,
met zijn vrouw en kinderen.
'Maar er zijn allemaal wilde dieren in het schip,' zei Noach.
God beloofde dat die dieren hen niets zouden doen.
Zodra ze binnen waren, begon het te regenen.
Er viel zoveel regen dat de hele wereld een zee werd.
En op het water dreef het schip met alle dieren erin.
Na een poos hield de regen op
en de zon begon te schijnen.
Langzaam zakte het water in de aarde.
En na een lange tijd merkten ze dat het schip niet meer dreef.
Het stond weer op de grond.
Noach zette het raam open en de vogels vlogen weg.
Eén vogel kwam terug met een olijftak.
Toen wist Noach dat er ergens weer een boom groeide.
'Laat de andere dieren nu ook maar eruit,' zei God.
Noach was verdrietig toen hij zag hoe de aarde eruitzag.
Er waren bijna geen bomen en er bloeiden geen bloemen.
'Ik beloof je dat zoiets vreselijks nooit meer gebeurt,' zei God.
En om aan Noach te laten zien dat hij het meende,
maakte God een prachtige regenboog.

